

Parafia św. Augustyna

ISSN 2300-9233

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

Msze św. dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵

tel.: 22-838-30-95 tylko w godz. urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: **56 1240 2063 1111 0010 0087 4213**

Uroczystość Narodzenia Pańskiego

25 grudnia 2022

LITURGIA SŁOWA

Iz 52,7-10; Ps 98; Hbr 1,1-6; J 1,1-18

Ref. psalmu: **Ziemia ujrzała swego Zbawiciela.**

Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo. Ono było na początku u Boga. Wszystko przez Nie się stało, a bez Niego nic się nie stało, co się stało. W Nim było życie, a życie było światłością ludzi, a światłość w ciemności świeci i ciemność jej nie ogarnęła. Pojawił się człowiek posłany przez Boga, Jan mu było na imię. Przyszedł on na świadectwo, aby zaświadczyć o Światłości, by wszyscy uwierzyli przez niego. Nie był on światłością, lecz posłanym, aby zaświadczyć o Światłości. Była Światłość prawdziwa,

która oświeca każdego człowieka, gdy na świat przychodzi. Na świecie było Słowo, a świat stał się przez Nie, lecz świat Go nie poznał. Przyszło do swojej własności, a swoi Go nie przyjęli. Wszystkim tym jednak, którzy Je przyjęli, dało moc, aby się stali dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię Jego, którzy ani z krwi, ani z żądzy ciała, ani z woli męża, ale z Boga się narodzili. Słowo stało się ciałem i zamieszkało między nami. I oglądaliśmy Jego chwałę, chwałę, jaką Jednorodzony otrzymuje od Ojca, pełen łaski i prawdy. Jan daje o Nim świadectwo i głośno woła w słowach: „Ten był, o którym powiedziałem: Ten, który po mnie idzie, przewyższył mnie god-

Zaproponuję mojej rodzinie, wspólnocie, aby wyznaczony na pasterkę fragment z Ewangelii św. Łukasza przeczytać przed wieczerzą wigilijną. Po wieczerzy postaram się znaleźć czas na ewangeliczną kontemplację opisanego wydarzenia.

Będę wzywał Ducha Świętego, aby pomógł mi wejść w wydarzenie nocy Betlejemskiej, uczestniczyć w nim i przebywać z miłością blisko Maryi i Józefa, i Niemowlęcia. Dołączę się do Maryi i Józefa, którzy wędrują do Betlejem. Maryja jest w stanie błogosławionym. Od porodu dzielą Ją już tylko dni. W trudnych warunkach musi przejść z Józefem ok. 150 km. Zobaczą ich zmęczenie, ale także ich spokój i ufność.

Józef próbuje znaleźć godne miejsce dla rodzącej Maryi. Gospody są pełne. Kiedy puka, słyszy odmowę. Drzwi się przed nimi zamykają. Będę towarzyszył im w ich cierpieniu. Uświadomię sobie, że kiedy przeżywam podobne momenty, powtarza się w moim życiu tajemnica Bożego narodzenia. Jezus rodzi się dla mnie wszędzie tam, gdzie spotykam się z odrzuceniem. Będę prosił o głębokie doświadczenie i przeżycie narodzin Jezusa. Wejdę z Maryją i Józefem do stajni. Jest tam zimno, cuchnie. W nieludzkich warunkach objawia się nieskończona miłość Boga. Będę kontemplował najpierw wiarę i miłość Maryi, a potem cichość i troskliwość Józefa. Atmosfera niezwyklej dobroci. Razem z pasterzami będę trwał w niej. Wezmę na ręce Jezusa, będę tulił Go w swoich ramionach i powtarzał:

Panie Jezule, kocham Cię.

Ty jesteś moim zbawieniem.

Krzysztof Wons SDS

nością, gdyż był wcześniej ode mnie”. Z Jego pełni wszyscyśmy otrzymali łaskę po łasce. Podczas gdy Prawo zostało nadane przez Mojżesza, łaska i prawda przyszły przez Jezusa Chrystusa. Boga nikt nigdy nie widział. Jednorodzony Bóg, który jest w łonie Ojca, o Nim nauczył.

– *Oto słowo Pańskie.*

ŻYCZENIA NA BOŻE NARODZENIE 2022

Wierzę w Kościół Chrystusowy

Kochani Parafianie!
Szanowni Goście!

W dzień Bożego Narodzenia dziękujemy Bogu za to, że poprzez Chrzest św. zostaliśmy włączeni do Chrystusowego Kościoła, gdyż w Kościele otrzymujemy życie wieczne. Chcemy dziś dziękować Panu Bogu za możliwość zgromadzenia się we wspólnocie wokół ołtarza Pańskiego w tej pięknej i drogiej naszymu sercu świątyni.

Kościół, wspominając tajemnicę Wcielenia, prowadzi nas od betlejemskiego żłóbka do ołtarza Pańskiego.

W każdej Eucharystii, podobnie jak w Betlejem, odnajdujemy Jezusa, który przyszedł na świat dla naszego zbawienia. On, pokorny i ubogi, cichy i łagodny, złożony w surowym żłobie, staje się dla nas Pokarmem na życie wieczne.

Z okazji radosnych i pięknych świąt Bożego Narodzenia, życzymy Wam, Kochani Parafianie, Szanowni Goście, wielu Bożych łask, wszelkiej pomyślności.

Posilajcie się Eucharystią, by czerpać z Niej radość i pokój.

Niech Pan utajony w skromnych postaciach chleba i wina, pozwoli Wam doświadczyć miłości i czułości Ojca, Jego miłosierdzia i opieki.

Niech hojnie darzy Was zdrowiem i wszelkimi potrzebnymi darami. Życzymy pogodnych, rodzinnych i pełnych nadziei Świąt Bożego Narodzenia. **Szczęść Boże!**

Wasi Duszpasterze

BÓG SIĘ RODZI

Bóg się rodzi, moc truchleje
Pan niebiosów obnażony!
Ogień krzepnie, blask ciemnieje
Ma granice Nieskończony
Wzgardzony, okryty chwałą
Śmiertelny Król nad wiekami!
A Słowo Ciałem się stało
I mieszkało między nami

Cóż niebo, masz nad ziemiany?
Bóg porzucił szczęście Twoje
Wszedł między lud ukochany
Dzieląc z nim trudy i znoje
Niemąło cierpień, niemąło
Żeśmy byli winni sami
A Słowo Ciałem się stało

I mieszkało między nami
W nędznej szopie urodzony
Żłób Mu za kolebkę dano!
Cóż jest czym był otoczony?
Bydło, pasterze i siano
Ubodzy, was to spotkało
Witać Go przed bogaczami!
A Słowo Ciałem się stało
I mieszkało między nami

Potem królowie widziani
Cisną się między prostotą
Niosąc dary Panu w dani
Mirrę, kadzidło i złoto
Bóstwo to razem mieszało

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1623 Według tradycji łacińskiej sami małżonkowie jako szafarze łaski Chrystusa udzielają sobie nawzajem sakramentu małżeństwa, wypowiadając wobec Kościoła swoją zgodę. W tradycjach Kościołów wschodnich kapłani lub biskupi, którzy przewodniczą ceremonii, są świadkami wzajemnej zgody małżonków, ale ich błogosławieństwo jest konieczne także dla ważności sakramentu.

1624 Różne liturgie zawierają wiele formuł błogosławieństw i modlitw epikletycznych, w których prosi się Boga o łaskę i błogosławieństwo dla nowożeńców, szczególnie dla żony. W epiklezie tego sakramentu małżonkowie otrzymują Ducha Świętego jako komunie miłości Chrystusa i Kościoła. Jest On pieczęcią ich przymierza, zawsze żywym źródłem ich miłości, mocą, w której będzie odnawiać się ich wierność.

1625 Zawierającymi przymierze małżeńskie są mężczyzna i kobieta, ochrzczeni, wolni do zawarcia małżeństwa, którzy w sposób dobrowolny wyrażają swoją zgodę. "Być wolnym" oznacza: – nie być poddanym przymusowi.

**Z wieśniaczymi ofiarami
A Słowo Ciałem się stało
I mieszkało między nami**

**Podnieś rękę, Boże Dziecię
Błogosław Ojczyznę miłą!
W dobrych radach, w dobrym bycie
Wspieraj jej siłę swą siłą
Dom nasz i majątność całą
I wszystkie wioski z miastami
A Słowo Ciałem się stało
I mieszkało między nami**

Narodzenie Pańskie

W Boże Narodzenie Kościół wspomina prawdę, że Bóg stał się człowiekiem. Jednorodzony i odwieczny Syn Boży przyjął ludzką naturę, aby w niej dokonać zbawienia ludzi. W ciągu wieków wokół prawdy o wcieleniu Chrystusa toczyły się spory teologiczne oraz powstawały liczne herezje, według których Chrystus albo nie był w pełni człowiekiem, albo nie był Bogiem. Kościół podkreśla, że Jezus Chrystus, narodzony w Betlejem z Maryi, żony cieśli Józefa, w czasie panowania Cezara Augusta (w latach 30 p.n.e. do 14 n.e.) to prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek. „Niezmienny w swoim Bóstwie, przyjął to, co ludzkie” – stwierdza liturgia rzymska. To samo wyraża jedna z polskich kolęd: „Bóg się rodzi, moc truchleje (...) ma granice Nieskończony”. Rodząc się jako dziecko – Bóg stał się Emmanuelem – Bogiem z nami, od którego nie oddziela nas żaden dystans wysokości i oddalenia. Bóg dał człowiekowi bezpośredni dostęp do dziecięcego serca, przez co stał się tak bliski, że można bez skrępowania mówić do Niego „Ty”. W ten sposób spełniła się wielokrotnie powtarzana przez proroków obietnica Boga, że przyjdzie Mesjasz, który odnowi

świat i pojedna ludzi z Bogiem. Jezus Chrystus, Bóg-Człowiek, zjednoczył ziemię i niebo, nierozdzielnie poєднаł człowieka z Bogiem, sprawiając, że człowiek stał się dzieckiem Boga. Dlatego w liturgii Bożego Narodzenia cytuje się słowa św. Leona Wielkiego: „Poznaj swoją godność, chrześcijaninie. Stałeś się uczestnikiem Boskiej natury, porzuć więc wyrodne obyczaje dawnego upodlenia i już do nich nie powracaj”. W Bożym Narodzeniu widoczna jest bezbronna miłość Boga, Jego pokora i dobroć. Boże Narodzenie ukazuje jak bardzo Bogu zależy na człowieku: „Tak Bóg umiłował świat, że Syna swojego dał” (J 3, 16). Narodzenie Chrystusa, dokonane w ogromnym ukryciu, niemal w całkowitej tajemnicy, stało się świętem powszechnym, wykraczającym swoim oddziaływaniem daleko poza świat chrześcijański. Przynajmniej na kilka dni przemienia ono oblicze Ziemi przynosząc pokój, pojednanie, wzajemną życzliwość, otwartość na bliźnich. Dzięki temu została objawiona prawda o powszechnym braterstwie i godności każdego człowieka, bez względu na różnice kulturowe, rasowe, społeczne czy intelektualne. Bóg Ojciec jest wzorem

wszelkiego prawdziwego ojcostwa, fizycznego i duchowego.

W Polsce święto to ma charakter szczególnie rodzinny. Uroczystość Bożego Narodzenia wywodzi swój początek z Jerozolimy, w IV w. znane było także w Antiochii, Konstantynopolu, Rzymie i w Hiszpanii. Ustalił się zwyczaj, że patriarcha udawał się z Jerozolimy w procesji do Betlejem, odległego ok. 8 km i tam w Grocie Narodzenia odprawiał w nocy Mszę św., którą później nazwano „Pasterką”, w nawiązaniu do ewangelicznej opowieści o pasterzach, którzy jako pierwsi oddali pokłon nowonarodzonemu Chrystusowi. Dzień Bożego Narodzenia ustalono na 25 grudnia, kiedy Rzymianie obchodzili święto Niezwycięzonego Słońca. Wtedy właśnie nastaje przesilenie dnia i nocy. Jest to także nawiązanie do fragmentu Ewangelii: „Dzięki serdecznej łitości naszego Boga nawiedziło nas z wysoka Wschodzące Słońce” (Łk 1,78). Natomiast dopiero w VI w. mnich Dionizjusz Exiguus obliczył, że narodziny miały miejsce w 753 r. po założeniu Rzymu. Dziś wiadomo, że Dionizjusz pomylił się w obliczeniach ustalając datę o kilka lat za późno.

ca / Warszawa/KAI

KOMENTARZE DO CZYTAŃ

Przygotowane przez Bractwo Słowa Bożego

Komentarz do I czytania

Uważny czytelnik niniejszych komentarzy dostrzeże w nich przynajmniej tę jedną prawidłowość – jeden tekst ewokuje inny. Można w ten intertekstualny, jak ktoś mógłby powiedzieć, sposób podejść do czytania Pisma Świętego, by starać się lepiej je zrozumieć. Prorok Izajasz w pierwszym czytaniu podaje nam do rozważenia przynajmniej dwie myśli – radość zbawienia oraz uniwersalizm ewangelii. Tak – rzeczywiście chodzi o ewangelię. Czytamy w tłumaczeniu Septuaginty – *πόδες εὐαγγελιζομένου* (Iz 52,7) – co dosłownie można przetłuma-

czyć jako „stopy głoszącego ewangelię”.

W dzień Narodzenia Pańskiego ewangelią będzie dla nas przede wszystkim Wcielenie Jezusa Chrystusa. Ale chrześcijanin nie może nie widzieć zawsze szerszego kontekstu dzieła zbawienia. Świętując Wcielenie, już widzimy horyzont krzyża i pustego grobu. A zgodnie z duchem ewangelii jesteśmy wezwani do stania się „zwiastunami radosnej nowiny” albo po prostu „głoszącymi ewangelię”, jeśli chcielibyśmy dosłowniej przetłumaczyć nie za tekstem hebrajskim, a za greckim tłumaczeniem Septuaginty. Widzi to doskonale św.

Paweł, który cytuje fragment Izajasza w swoim Liście do Rzymian: „Albowiem każdy, kto wezwie imienia Pańskiego, będzie zbawiony. Jakże więc mieli wzywać Tego, w którego nie uwierzyli? Jakże mieli uwierzyć w Tego, którego nie słyszeli? Jakże mieli usłyszeć, gdy im nikt nie głosił? Jakże mogliby im głosić, jeśliby nie zostali posłani? Jak to jest napisane: Jak piękne stopy tych, którzy zwiastują dobrą nowinę!” (Rz 10, 13–15).

Komentarz do psalmu

„Wspomnił na dobroć i na wierność swoją dla domu Izraela”...

a może: „Ujął się za sługą swoim, Izraelem, pomny na miłosierdzie swoje – jak przyobiecał naszym ojcom – na rzecz Abrahama i jego potomstwa na wieki” (Łk 1,54-55). To niemal ten sam tekst, a na pewno synonimiczna myśl.

Dla Narodu Wybranego być może jeszcze jakoś zaskakujące, gdy Psalmista poszerza kontekst zbawienia na całą ziemię. Dla nas, dla których definicja Narodu Wybranego uległa zmianie, już nie. Każdy człowiek stanowi bowiem część nowego Izraela, kryterium urodzenia z potomstwa Abrahama już nie obowiązuje. Albo inaczej – obowiązuje na sposób duchowy, co niejednokrotnie podkreślał w swoich listach św. Paweł.

Ale mimo że nie zaskakuje nas zbawienie jako obejmujące cały świat i „wszystkie krańce ziemi”, to nie możemy zapominać o tym, że Bóg wcielił się w konkretnym czasie i w konkretnym ludzie. Zbawienie przyszło do nas przez naród Izraela.

Komentarz do II czytania

Intertekstualne, czy może intratekstualne – poruszamy się przecież nie tylko między różnymi tekstami, ale też wewnątrz Tekstu, jakim jest Biblia – czytanie Listu do Hebrajczyków to warunek konieczny dla zrozumienia jego przesłania. Argumenty konstruowane przez anonimowego autora (choć przez wieki w tradycji przypisywano ten list św. Pawłowi) opiera-

ją się na znajomości pism Izraela. Tak jest nie tylko z jedną z najważniejszych myśli listu – przedstawieniem Jezusa jako nowego i najdoskonalszego Arcykapłana – ale też z niezwykle gęstym i bogatym w treść początkiem listu.

„Wielokrotnie i na różne sposoby...” ma wywołać z naszej pamięci każdą starotestamentową teofanię tylko po to, by zestawić ją z ostatecznością i pełnią objawienia, jakie dokonuje się w Chrystusie. Tylko w ten sposób dostrzeżemy, że rzeczywiście żyjemy w dniach ostatecznych i – mówiąc językiem Listu do Hebrajczyków – nie potrzeba kolejnych ofiar, nie potrzeba więcej wylewać krwi na nasze oczyszczenie, nie potrzeba kolejnego objawienia. Wszystko się już spełniło w Tym, który jest Synem i który – zacytujmy dalej przywołany fragmentarycznie przez autora Psalm 2 – otrzymał „narody w dziedzictwo i w posiadanie [...] krańce ziemi” (Ps 2,8).

Komentarz do Ewangelii

To chyba jeden z najczęściej komentowanych tekstów biblijnych. I słusznie, bo i jeden z najpiękniejszych. A skoro znany niemal na pamięć, to spójrzmy na niego tylko z jednej perspektywy, która rezonuje doniosłe w liturgii Uroczystości Narodzenia Pańskiego – z perspektywy Wcielenia.

W Księdze Wyjścia czytamy: „Mojżesz zaś wziął namiot i rozbił go za obozem, i nazwał go Namio-

tem Spotkania. A ktokolwiek chciał się zwrócić do Pana, szedł do Namiotu Spotkania, który był poza obozem” (Wj 33,7). Powiązanie tekstu Księgi Wyjścia z naszym prologiem Janowym może się wydać niejasne. Wystarczy jednak, że dotkniemy tekstu greckiego ewangelii, by sprawę wytłumaczyć. Polskie „zamieszkało wśród nas” to tłumaczenie greckiego: ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, gdzie wykorzystano czasownik σκηνώω, czyli dosłownie „rozbijać namiot”. To nie przypadek, że mamy tu do czynienia z odwołaniem do namiotu, który w historii Izraela idącego przez pustynię odgrywał kluczową rolę. Namiot Spotkania, a później najświętsze miejsce w Świątyni Jerozolimskiej stanowiły miejsce przebywania Boga na ziemi. Namiotem okrywał obłok, chwała Pana go napełniała.

Jan mówi nam tą aluzją, że zmieniło się miejsce przebywania Boga na ziemi – przybytek. Nie jest nim już Namiot Spotkania, ale wcielo-
ne Słowo. A ktokolwiek chciałby zwrócić się dzisiaj do Pana, nie musi już iść do Namiotu Spotkania. To Namiot przyszedł do nas i stał się nam tak bliski, że już „ani na tej górze, ani w Jerozolimie”, ale w Duchu możemy się do Niego zwracać.

Komentarze zostały przygotowane
przez dr Mateusza Krawczyka

OGŁOSZENIA

- ✓ Jutro – święto **św. Szczepana**, pierwszego męczennika. Msze święte wg porządku niedzielnego **bez Mszy św. o godz. 19:45**.
- ✓ W sobotę – **31 grudnia o godz. 18.30** – zapraszamy na Mszę świętą dziękczynną za dobro, którego doświadczyliśmy od Boga w minionym roku. Po Mszy św. wystawienie Najświętszego Sakramentu i nabożeństwo dziękczynno-przebłagalne.
- ✓ Osoby, które zgłosiły chęć odwiedzin domów w ramach wizyty duszpasterskiej, zostaną poinformowane o terminie wizyty za pomocą nr. telefonu albo adresu mailowego, które podano na kartkach zgłoszeniowych.
- ✓ W tym tygodniu obchodzimy: w poniedziałek, 2. Dzień Świąt – święto **św. Szczepana**, pierwszego męczennika; we wtorek – święto **św. Jana**, Apostoła i Ewangelisty; w środę – święto **św. Młodzianków**, męczenników; w czwartek – święto **Świętej Rodziny: Jezusa, Maryi i Józefa**.
- ✓ Z okazji uroczystości Narodzenia Pańskiego życzymy Wam Błogosławieństwa Bożego, aby w Waszych sercach i rodzinach zajaśniało potężne Światło Miłości i Pokoju płynące od Pana Jezusa Chrystusa!

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. Bóg zapłać!

Redagują: ks. prał. Walenty Królak oraz Parafianie.

www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa. 300 egz. Opracowanie biuletynu i druk: lis888@wp.pl